

Organizace součinnosti letectva s pozemními vojsky v útočné operaci frontu

Redakčně zpracovaný a zkrácený článek plukovníka E. Filjakovského a podplukovníka S. Bachlajce, uveřejněný v „Informačním sborníku Štábu spojených ozbrojených sil — účastníků Varšavské smlouvy“ čís. 17/1979.

Úspěchu v útočné operaci frontu dosahujeme společným úsilím všech druhů ozbrojených sil a druhů vojsk. V jednotlivých obdobích a dnech operace není toto úsilí stejné. Mění se v závislosti na důležitosti plněných úkolů a na bojových možnostech vojsk. Přesné sladění činnosti vojsk frontu co do času, místa a způsobů plnění stanovených úkolů je jedním z nejdůležitějších druhů činnosti velitelství a štábů.

V soudobých podmínkách, kdy do výzbroje přicházejí nové, dokonalejší druhy zbraní a bojové techniky, zvyšuje se palebná síla a manévrovost vojsk. Úspěch jednoho druhu vojsk je stále více závislý na výsledcích bojové činnosti druhého. Součinnost druhů ozbrojených sil a druhů vojsk jako faktor dosažení vítězství v boji a operaci nabývá na všestranném charakteru.

V těchto podmínkách má zvláštní význam součinnost letectva s pozemními vojsky. Vyplývá to ze značného rozsahu a důležitosti úkolů, které plní společně po-

zemní vojska a letectvo v průběhu frontové operace, ze soustředování úsilí letectva ve prospěch dosažení rozhodných cílů pozemními vojsky v boji s nepřítelem, dále i z nutnosti spolehlivého zabezpečení vlastních vojsk a letectva proti vzájemným ztrátám při společné činnosti.

Např. v průběhu útočné operace frontu vede letectvo vzdušný průzkum do značné hloubky rozmístění vojsk nepřítele, ničí jeho letectvo a pozemní prostředky jaderného napadení, vede boj s operačními zálohami, podporuje vlastní vševojskové svazky, brání vojska a objekty týlu frontu před údery ze vzduchu a plní úkoly vzdušné přepravy vojsk. Nakonec tento, i když neúplný přehled úkolů dokazuje, nakolik činnost letectva úzce souvisí se zájmy pozemních vojsk v operaci.

Pozemní vojska, která umlčují prostředky PVO nepřítele, ničí jeho letectvo na jeho základnách, obsazuje letiště v průběhu útoku a brání vlastní letiště silami vojskové PVO, vytvářejí vlastnímu

letectvu výhodné podmínky k úspěšné činnosti. Neméně důležitý význam má i pomoc při obnově poškozených letišť, při jejich ochraně a obraně, ochraně komunikací a konečně při opravách techniky a vybudování společného zařízení.

Cílem součinnosti frontového letectva s pozemními vojsky je zabezpečit úspěšné splnění určených úkolů v útočné operaci frontu. Spočívá ve sladění činnosti vojsk a letectva a organizujeme ji co do úkolů, směrů, čar, objektů, způsobů činnosti a času do celé hloubky operace. Nejpodrobněji organizujeme součinnost do hloubky bližšího úkolu vojsk frontu [přítom na první den operace], v období vedení hromadných jaderných úderů a odrážení náletů vzdušného nepřítele. V rámci opatření organizace součinnosti bereme v úvahu i různé podmínky, které mohou ovlivnit splnění určených úkolů. Součinnost musí být proto nepřetržitá v průběhu celé operace. To je zvláště důležité při plnění hlavních úkolů.

Organizace takové součinnosti mezi letectvem a pozemními vojsky je možná jen na základě jediného rozhodnutí velitele frontu pro útočnou operaci. Na základě rozhodnutí velitele určujeme zámysl operace a úkoly vojsk. To tvoří základ pro plánování operace, organizaci velení vojskům a součinnost v průběhu bojové činnosti.

Velitel frontu ve svém rozhodnutí:

- určuje posloupnost a dobu vedení úderů jadernými a klasickými prostředky ničení na hlavní uskupení vojsk a objektů nepřítele;

- rozděluje úsilí letectva na podporu a obranu vševojskových a tankových svazků;

- upřesňuje složení sil a prostředků, které se zúčastní protivzdušné obrany uskupení vojsk a objektů týlu frontu;

- určuje úkoly a způsoby společné činnosti při průzkumu a ničení prostředků jaderného napadení nepřítele;

- stanoví úkoly vojsk k obsazení letišť nepřítele pro zabezpečení manévru letectva v průběhu operace a kromě toho opatření k vzájemné bezpečnosti vojsk a letectva.

Bezprostředním organizátorem součinnosti na úrovni frontu je štáb frontu. Určuje kdo, s kým a v jaké době musí sladit způsob společné činnosti, a které otázky upřesnit v průběhu součinnosti.

Společně s náčelníky druhů vojsk a štábem leteckého svazu upřesňuje štáb frontu způsob vedení úderů na uskupení

nepřítele a jeho objekty, rozděluje úsilí letectva podle druhů letectva, konkrétních úkolů a dnů operace, sladuje způsob společné činnosti vojsk PVO a letectva při obraně vojsk a objektů týlu frontu proti úderům ze vzduchu, organizuje součinnost sil a prostředků vzdušného a pozemního průzkumu. Štáb frontu určuje dále opatření, uskutečňovaná u pozemních vojsk ve prospěch letectva: umlčení prostředků PVO nepřítele, zabezpečení letištního manévru v průběhu operace, stanovení os a způsobu přesunu letištních, týlových a radio-technických útvarů na nová letiště, organizaci ochrany a obrany letišť, míst velení leteckého svazu proti pozemnímu nepříteli atd.

Rozpracovaný způsob součinnosti vojsk s letectvem vyjadřujeme v plánech operace frontu, bojové činnosti letectva, bojového použití druhů vojsk, protivzdušné obrany a průzkumu. Je-li to nutné, můžeme zpracovat plánovou tabulku součinnosti, ve které zpravidla stanovíme úkoly, objekty činnosti, prostředky ničení, dobu činnosti, druhy jaderných výbuchů, opatření k zabezpečení bojové činnosti, signály pro velení a součinnost a způsob označení vlastních vojsk. Stanovený způsob součinnosti doručujeme vojskům. Složitost organizace součinnosti na stupni frontu souvisí se značným rozsahem práce při sladování různých aspektů, které se týkají společné činnosti pozemních vojsk a letectva. V bojové situaci budeme tuto práci vykonávat zpravidla v podmínkách velkého nedostatku času.

Na úrovni velitelství leteckého svazu organizujeme součinnost především s raketovým vojskem a vojskem protivzdušné obrany frontu. Podrobné sladění otázek součinnosti letectva se vševojskovými svazy a svazky organizujeme přes orgány velení letectva, které jsou na jejich velitelských stanovištích.

Štáb leteckého svazu po sladění zpracovává příslušné dokumenty pro součinnost a doručuje je podřízeným leteckým svazkům, samostatným plukům a orgánům velení.

Mezi povinnostmi velitelů a štábů leteckých divizí a pluků patří včasné doručení přesných nařízení pro součinnost vykonavatelům a organizace přípravy vyčleněných sil letectva a bojových směn velitelských stanovišť k realizaci součinnosti. Nařízení pro součinnost současně s dalšími otázkami musí obsahovat informace o situaci a úkolech součinnostních svazků a útvarů pozemních vojsk, o místu, době a způsobech vedení úderů na objekty nepřítele, o vyčleněných silách a prostřed-

cích k plnění tohoto úkolu. Směny velitelských stanovišť leteckých útvarů a osádky letounů musí kromě toho znát

místa velení, která budou uskutečňovat výzvy a velet letectvu na bojišti, dále i způsob udržování spojení s nimi.

Cílem organizace součinnosti letectva s pozemními vojsky v rámci frontové útočné operace je docílit aktivního a rozhodného charakteru bojové činnosti. To je zvláště důležité při přechodu k použití zbraní hromadného ničení. V těchto podmínkách mají rozhodující úlohu při vedení jaderných úderů na stupni frontu raketové vojsko a letectvo. Úkoly, které plní při použití jaderných zbraní, požadavek vzájemné bezpečnosti podmiňují potřebu organizovat součinnost bezprostředně na stupni štáb leteckého svazu — správa raketového vojska a dělostřelectva frontu.

Součinnost letectva s raketovými vojsky frontu organizuje velitel a štáb frontu. Při organizaci součinnosti je hlavním článkem rozdělení objektů jaderných úderů mezi raketovým vojskem a letectvem. Přitom určujeme posloupnost vedení úderů co do místa, času a druhů výbuchů. Zvláště pečlivě rozpracujeme způsob činnosti při vedení společných úderů na cíle, které jsou rozmístěny ve stejném prostoru nebo v malé vzdálenosti jeden od druhého.

Při organizaci společné činnosti plánujeme vyčlenění potřebných sil k vedení vzdušného průzkumu, určení souřadnic cílů, sledování cílů do doby vedení jaderných úderů a kontrolu výsledků úderů ve prospěch raketových vojsk. Vzdušný průzkum je jedním z hlavních pramenů informací o objektech jaderných úderů pro obě součinnostní strany. Organizujeme jej podle plánu zpravodajské správy štábu frontu, rozpracovaného společně se štábem leteckého svazu (štábem letecké armády) a štábem (správou) raketových vojsk a dělostřelectva frontu. Přitom stanovíme úkoly, vyčleněné síly a prostředky, způsob vedení vzdušného průzkumu a doplňkového průzkumu objektů jaderných úderů, druh a stupeň přesnosti získaných údajů, dobu, posloupnost a způsob předávání zpráv průzkumu. Včasné obdržení věrohodných zpráv průzkumu je zvláště důležité pro raketové vojsko, které nemá k dispozici potřebné síly a prostředky.

V první řadě musíme sladit činnost raketového vojska a dělostřelectva v zájmu překonání PVO nepřítele údernými skupinami letounů, zvláště letouny-nosiči jaderných zbraní. Proto přesně dohodová-

me objekty PVO nepřítele (střediska průzkumu a velení, jednotky protiletadlových raket, letiště stíhacího letectva atd.), které musíme zničit nebo umlčet, a dobu vedení raketových úderů.

K dosažení bezpečnosti letů při současně činnosti raketových vojsk a letectva upřesňujeme trati nebo pásma letu letectva, zvláště nad prostory bojového rozmístění raketových vojsk v době odpálení raket, včas zjišťujeme radiační situaci v prostorech úderů a nebezpečné prostory pro letectvo, určujeme časové intervaly mezi jadernými údery raketových vojsk a letectva, zabezpečujeme přesnou výměnu informací o splněných a plánovaných úderech.

Další součinnostní otázky, jako např. součinnostní spojení, ve prospěch obou stran dohodová příslušná oddělení a služby štábu frontu, štábu letecké armády a správy raketového vojska a dělostřelectva podle určen.

Z celého komplexu součinnostních otázek, koordinovaných mezi štábem leteckého svazu a štábem (správou) raketového vojska a dělostřelectva frontu, má zvláštní význam společná činnost při vedení prvního jaderného úderu frontu. Úder můžeme vést v průběhu operace, vedené bez použití jaderných zbraní, nebo při zahájení válečného konfliktu.

Podmínky přechodu k činnosti s použitím jaderných zbraní bezprostředně ovlivní volbu způsobů společné činnosti letectva a raketového vojska frontu. Musíme např. počítat s možností vzniku takové situace, která si vynutí okamžitě použití jaderných zbraní. V tomto případě první jaderný úder frontu bude začínat odpálením pohotovostních raket. Současně s odpálením raket nebo s určitým předstihem musíme zpravidla vzlétnout pohotovostní letouny — nosiče jaderných zbraní a letectvo které zabezpečuje jejich bojovou činnost.

Nejsložitější podmínky vzniknou v případě, že letectvo vzlétné v období zahájení jaderného úderu nepřítele. Část letounů, včetně letounů-nosičů, může být v tomto případě zničena na letištích. V důsledku ztrát prostředků velení a zničení části velitelských stanovišť značně se ztíží velení a sladění činnosti raketového vojska a letectva při vedení odvetného jaderného úderu.

Nejvýhodnější podmínky vzniknou tehdy, kdy se našim vojskům podaří předejít nepříteli v odpálení raket a vzlétnutí letectva. V takovém případě zahájíme úder ze stavu úplné pohotovosti sil, s využitím maximálního množství letounů a za podmínek, kdy budeme mít podrobnější zprávy o objektech ničení. Letectvo bude působit ve dvou až třech sledech.

První [zabezpečovací] sled vede průzkum a doplňkový průzkum objektů jaderného úderu, umlčuje a ničí objekty PVO a nejdůležitější místa velení letectva a vojsk nepříteli, ničí jeho letectvo ve vzduchu, blokuje některá letiště a uvolňuje vzdušný prostor v místech úderů letounů-nosičů.

Druhý [úderný] sled se skládá hlavně z letounů-nosičů jaderných zbraní a vede úderu na prozkoumané objekty. Do sestavy tohoto sledu patří rovněž skupiny stíhacích letounů k přímému zabezpečení letounů-nosičů a letouny průzkumného letectva ke zjišťování výsledků jaderného úderu a vyhledávání nových nebo nezničených objektů nepříteli.

K trvalým úkolům letectva [letecké armády] v průběhu útočné operace patří rovněž obrana vojsk a týlových objektů frontu proti úderům ze vzduchu a vzdušný průzkum nepříteli. Plníme jej silami stíhacího letectva v součinnosti se silami a prostředky PVO frontu. Činnost stíhacího letectva v systému PVO frontu organizujeme na základě rozhodnutí velitele frontu a v souladu s přijatou koncepcí vedení boje s prostředky vzdušného napadení nepříteli. Zámysl bojového použití stíhacího letectva vychází z možností palebných prostředků PVO, stíhacích letounů, sil a prostředků průzkumu, zjišťování a velení, dále i z pravděpodobné činnosti vzdušného nepříteli.

Při součinnosti koordinujeme rozdělení úsilí stíhacího letectva a vojsk PVO podle období a dnů operace, nejpodrobněji na její první den. Při sladování bojové činnosti letectva s vojsky PVO frontu upřesňujeme způsob uvědomování o vzdušném nepříteli, rozhraní odpovědnosti, čáry stoupání a zasazení stíhacího letectva do boje, určujeme pásma vzájemného předávání vzdušných cílů, upřesňujeme otázky navedení a velení silám PVO a stíhacího letectva při vedení společné činnosti.

Součinnost stíhacího letectva s vojsky PVO uskutečňujeme prostřednictvím střediska bojového velení stíhacího letectva

Třetí sled zvyšuje činnost předcházejících sledů. Skládá se z částí letounů-nosičů, které letí za druhým sledem a mají předem stanovený úkol ničit záložní objekty. Hlavním jejich úkolem je však být v pohotovosti [způsobem udání nových cílů] k ničení nejdůležitějších objektů, které nebyly zničeny prvním odpálením raket nebo silami úderného sledu letectva, dále i nově zjištěných důležitých objektů nepříteli.

V tomto případě bude předcházet jadernému úderu letectva jaderný úder raketového vojska, který do značné míry zničí a umlčí prostředky PVO nepříteli.

Opakované odpálení raket můžeme uskutečnit po doplňkovém průzkumu objektů a splnění dalších úkolů letectva a po vyvedení všech jeho sil z nebezpečného prostoru.

Hlavním dokumentem, na základě kterého organizujeme společnou činnost raketového vojska a dělostřelectva, je plán jaderného úderu frontu. Na základě změny situace a v souladu s rozhodnutím velitele frontu tento plán upřesňuje skupina plánování jaderných úderů.

[SBV SL], které zabezpečuje velení stíhacím leteckým svazkům a útvarům při obraně vojsk a objektů frontu a bezpečnost leteckého provozu v prostoru činnosti frontových prostředků PVO. Středisko bojového velení stíhacího letectva rozvíjíme společně s VS PVO frontu, kterému zpravidla velí zástupce velitele letecké armády. Organizačně se skládá ze tří skupin:

- operačního plánování,
- bojového velení,
- spojení a radiotechnického zabezpečení.

Úkolem SBV SL je:

- rozpracovat společně s náčelníkem vojsk PVO frontu plán obrany vojsk a objektů týlu;
- vytvořit v souladu s tímto plánem potřebné uskupení stíhacího letectva;
- upřesnit a podrobně rozpracovat otázky spojené se zabezpečením nepřetržité součinnosti stíhacího letectva s vojsky PVO frontu a státu, stíhacími svazky sousedních svazů letectva;
- plánovat bojovou činnost stíhacích leteckých svazků a útvarů;
- organizovat pohotovostní službu stíhacího letectva a kontrolu její činnosti.

Na VS PVO frontu společně se SBV SL upřesňujeme:

- způsob velení součinností silám a prostředkům při odrážení náletů letectva nepřítelů;

- úkoly součinností prostředkům;

- způsob rozvinování podřízených míst velení a výměny informací mezi nimi;

- způsob použití sil a prostředků PVO frontu a stíhacího letectva v součinnosti se silami a prostředky PVO a stíhacího letectva sousedních frontů a vojsk PVO státu.

Součinnost stíhacího letectva s protiletadlovým raketovým vojskem při odrážení náletů letectva nepřítelů uskutečňujeme podle pásem bojové činnosti a v jednom pásmu. Součinnost v jednom pásmu uskutečňujeme rozdělením úsilí stíhacích letounů a prostředků PVO podle

výšek, sektorů, čar, času a cílů. Při součinnosti v různých pásmech vojska PVO a stíhací letectvo ničí vzdušného nepřítele bez omezení.

V souladu s těmito principy určujeme při organizaci součinnosti pásma působení protiletadlových raketových útvarů a stíhacího letectva, vzdušné koridory a výšky letu letectva v prostorech činnosti protiletadlových raket, způsob činnosti stíhacích letounů v jednom pásmu s protiletadlovými raketovými prostředky a opatření k zabezpečení nepřetržité obrany vojsk. Dále určujeme způsob vzájemného předávání cílů, signály k rozpoznávání, určování cílů a zákazu činnosti. Upřesňujeme otázky vzájemného informování a spojení.

Kromě toho sladíme co do času přemístění útvarů stíhacího letectva, změnu postavení útvarů a jednotek PVO a přemísťování míst velení.

V podmínkách vysoké dynamiky bojové činnosti s častými změnami situace má důležitý význam při organizaci součinnosti zajištění bezpečnosti letectva proti jeho postřelování vlastními prostředky PVO, zejména při společné činnosti v jednom pásmu. Hlavním způsobem zajištění bezpečnosti je včasné informování středisek a míst velení vojsk PVO o plánovaných tratičích letů a režimu letů vlastního letectva. Tento způsob je použitelný při spolehlivé činnosti spojovacího systému a přesvědčení, že předávaná informace bude doručena adresátu.

V případech možného narušení činnosti informačního systému dosahujeme bezpečnosti činnosti letectva přesným dodržováním stanoveného režimu letů nad vlastními vojsky, využíváním speciálních koridorů průletu vlastního letectva nad průběhem fronty ve směru k nepříteli a při návratu nad naše území. K zajištění bezpečnosti můžeme zakázat nebo omezit le-

ty letounů a vrtulníků v prostorech palby vlastních protiletadlových prostředků. Můžeme také stanovit určitý vzdušný prostor (sektor) maximální výšky letu. Současně s omezením můžeme za výhodných podmínek dále určovat dobu a prostory letů letectva bez jakéhokoli omezení.

Stanovený způsob součinnosti musí přesně dodržovat obě součinnosti strany. Upřesňují jej v průběhu bojové činnosti v souladu se vzniklou situací. K tomu je nutné ujasnit:

- společné rozmístění orgánů velení letectvu a vojskům PVO;

- trvalou kontrolu letů, zvláště v pásmech palby vlastních protiletadlových prostředků;

- dokonalou analýzu a úplné pochopení vzdušné situace bojovými směny orgánů velení letectva a vojsk PVO;

- včasné uvědomění palběných prostředků PVO o letech vlastního letectva.

Součinnost letectva s vševojskovou armádou prvního sledu frontu organizují velitelé a štáby těchto armád na základě pokynů velitele frontu do celé hloubky armádní operace. Podrobněji rozpracují součinnost na první dny bojové činnosti, zejména na první den. Přitom upřesňují:

- rozdělení přidělených jaderných prostředků a letového úsilí ke zničení nepřítelů po úkolech;

- způsob vyzvání letectva;

- úkoly vzdušného průzkumu a způsob doručení průzkumných zpráv vševojskovým štábům;

- úkoly a dobu činnosti vysazení a podpory vzdušných výsadek;

- obsazení a obranu nepřátelských letišť svazky armády;

- způsob velení letectvu v době letecké podpory vojsk;

- úkoly vševojskové armády k ničení

a umlčování nepřátelských prostředků PVO;

— pásma průletu vlastního letectva nad bojovou sestavou vojsk;

— rozpoznávací signály a signály k určování cílů;

— opatření k zajištění bezpečnosti vlastních vojsk a letectva při použití jaderných zbraní;

— zabezpečení přesunu ženijních leteckých útvarů.

Podrobné rozpracování způsobu vedení úderů na objekty nepřítel, sladění činnosti stíhací letectva a vojsk PVO k obraně svazků a útvarů armády, stanovení prostorů a objektů vzdušného průzkumu ve prospěch armády, organizace příjmu zpráv vzdušného průzkumu, doručení rozpoznávacích signálů k určování cílů vojskům a konkretizace dalších otázek součinnosti uskutečňujeme na stupni štáb vševojskové armády — středisko bojového velení letectva (SBV LA).

V průběhu letecké podpory vojsk ničí letectvo zejména pohyblivé objekty. Přitom jeho činnost bude probíhat převážně na výzvu a zpravidla po prvním jaderném úderu nebo po letecké přípravě útoku, kdy se může situace podstatně změnit. Při přípravě operace nebude vždy možné včas naplánovat konkrétní cíle ničení v průběhu letecké podpory a včas určit dobu úderu. Proto otázky organizace součinnosti na stupni vševojskové armády — letectvo frontu budeme muset podrobněji řešit ve velmi omezeném čase před zahájením bojové činnosti a v průběhu operace.

Důležité úkoly bude plnit frontové letectvo při rozvíjení úspěchu útočné operace po zasazení druhých sledů a záloh frontu do sražení. Současně s ničením a umlčováním nepřítel bezprostředně před vojsky v útoku bude mít frontové letectvo nejdůležitější úlohu při plnění úkolů palebného působení proti všem prvkům operační sestavy jeho vojsk. Značná část jeho vlastního úsilí bude směřovat k vedení úderů na prostředky jaderného napadení, sborové a armádní zálohy, místa velení, plochy vojskového letectva a jiné objekty. Stíhací letectvo bude bránit vojska proti úderům ze vzduchu.

Při organizaci součinnosti v těchto podmínkách budeme upřesňovat úkoly a úsilí vzdušného průzkumu ve prospěch vojsk druhého sledu frontu, dobu a způsob předávání průzkumových zpráv, síly i způsob obrany vojsk proti úderům ze vzduchu a proti vzdušnému průzkumu nepřítel v prostoru soustředění, při přesunu, zasazení do sražení a další bojové činnosti, úkoly letectva, způsob a dobu jejich plnění v letecké přípravě a podpoře zasazení vojsk do sražení.

Úspěšnému plnění úkolů při rozvíjení úspěchu napomáhá přítomnost představitelů raketových vojsk a orgánů velení frontového letectva ve vševojskových svazech a svazcích, zasazovaných do sražení. To umožňuje včas a účinně využívat všech palebných prostředků frontu ke spolehlivému umlčení nepřítel a k ničení jeho důležitých objektů a cílů v hloubce. To bude mít vliv na vedení útoku ve vysokém tempu.

K dosažení úspěchu při rozvíjení operace v soudobých podmínkách značně napomáhá úloha vzdušných výsadků. Můžeme je vysazovat na pomoc vojskům v útoku při překonávání vodních překážek, k obsazení důležitých komunikačních uzlů v týlu nepřítel, prostorů a čar na směru útoku vojsk frontu, ničení raketových jaderných prostředků, narušení velení vojskům nepřítel atd.

Zabezpečení vysazení a bojové činnosti vzdušných výsadků uskutečňujeme společnou sladěnou činností frontového letectva, vojsk PVO, raketového vojska a dělostřelecké fronty, sil a prostředků vševojskových svazů a svazků co do úkolů, místa a času. Při organizaci součinnosti mezi nimi a vojsky výsadku podrobně stanovíme:

— způsob vedení vzdušného průzkumu a průzkumu prostředků vševojskových svazů a svazků;

— úder letectva, raketového vojska a dělostřelecké k umlčení a zničení uskupení nepřítel a jeho prostředků PVO v průletovém pásmu a v prostoru vysazení vzdušného výsadku;

— způsob obrany výsadku v prostoru soustředění, ve výchozím prostoru, při vysazování a v průběhu bojové činnosti;

— způsob součinnosti prostředků PVO výsadku se stíhacím letectvem a opatření k zabezpečení průletu vzdušného výsadku přes pásma bojové činnosti vojsk PVO;

— činnost sil výsadku, letectva, raketového vojska a dělostřelecké při obsazení a udržení objektů nepřítel;

— způsob a signály rozpoznávání a určování cílů;

- bezpečnostní opatření při vedení leteckých úderů na nepřítele;
- způsob zabezpečení průletu vojen-

ského dopravního letectva a vrtulníků při zásobování výsadku materiálem a odesunu raněných.

Problematika součinnosti dokazuje, že v soudobých operacích značně vzrostla závislost účinnosti použití jednoho druhu ozbrojených sil nebo druhu vojsk na úspěšné činnosti druhého. To se zvláště projevuje při společné činnosti pozemních vojsk a letectva. Součinnost letectva s vojsky organizujeme v soudobých podmínkách ve větším rozsahu než dříve. Přitom nejen letectvo napomáhá vojskům při plnění bojových úkolů, ale i pozemní vojsko se podílí ve značném rozsahu na pomoci letectvu. Vyplývá to především ze značného růstu bojových možností soudobé protivzdušné obrany, kterou letectvo často prolamuje nebo překonává v součinnosti s pozemními vojsky.

V podmínkách používání jaderných zbraní na obou bojujících stranách vzniká nebezpečí hromadných ztrát letectva a zničení letišť. Vlastními silami a prostředky nebude letectvo schopné rychle odstranit následky jaderných úderů nepřítele. Letectvo bude proto potřebovat pomoc pozemních vojsk, zvláště při záchranných pracích a při obnovení poškozených letišť, odsunu vojáků a bojové techniky.

Součinnost letectva s pozemními vojsky v soudobých podmínkách zahrnuje všechny druhy bojové činnosti. Účinnost bojového použití frontového letectva je

dnes v přímé závislosti na stavu systému velení a součinnosti s pozemními vojsky. Velení se stává ve větší míře jedním z hlavních faktorů, které zabezpečují vysokou bojovou pohotovost a bojeschopnost frontového letectva.

Zvláště důležitý význam při organizaci velení letectvu, které udržuje součinnost s pozemními vojsky v útočné operaci frontu, mají letecké orgány velení na velitelských stanovištích vševojskových svazů a svazků prvního sledu a na VS frontu.

Využití všech orgánů velení přibližuje velení letectva bezprostředně k vojskům. Současně zabezpečuje veliteli letecké armády centrálně řídit všechny letecké svazky a útvary, které působí jak podle plánu frontu, tak podle plánů velitelů vševojskových armád. Dále umožňuje organizovat a udržovat spolehlivou součinnost frontového letectva s pozemními vojsky, silami a prostředky PVO frontu, armád, motostřeleckých (tankových) divizí.

Velitelé vševojskových armád, kteří mají na svých VS kompetentní orgány pro otázky plánování a použití letectva, jsou schopni racionálně využívat vyčleněné úsilí letectva a jaderné údery. Jsou přesvědčeni, že vojska budou včas podpořována letectvem a budou bráněna před údery ze vzduchu.